

[Etukannen teksti:]

Ihmisen sydän
Herran Temppeli
eli
Perkeleen asunto.

-

Totisten ja uskowain kristittyin
eteen asetettu
Kymmenessä kuvassa.

* * *

Suomennos.

* * *

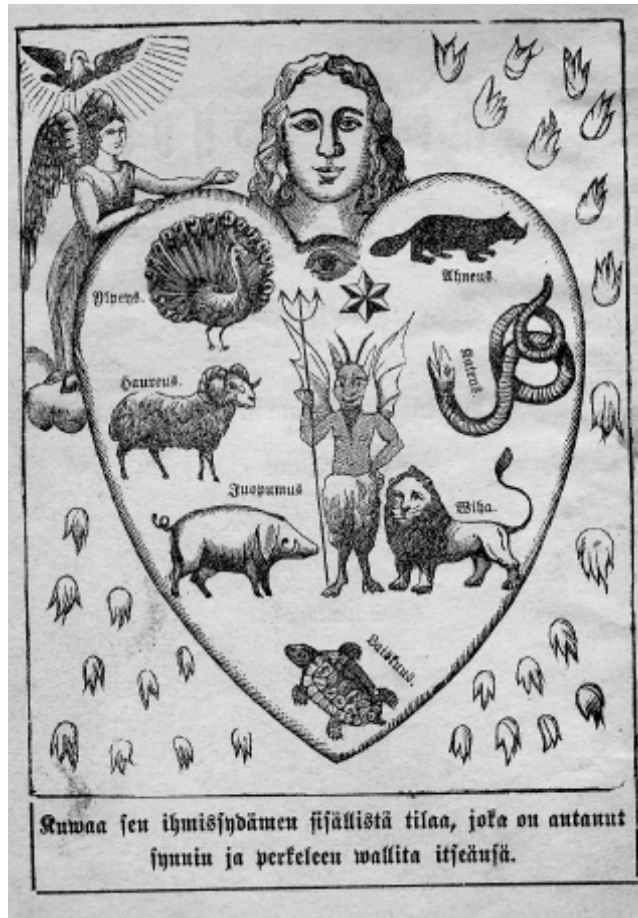
Tampereella,
Emil Hagelberg'in ja kumpp. kirjapainossa 1892.

-

W. Toiwosen kustantama.
Hinta: 50 penniä.

<sivu1> [=nimilehden teksti sama kuin yllä, lukuunottamatta hintatietoa]

<sivu2>

[[Kuva, jonka alla teksti](#): Kuwa sen ihmissydämen sisällistä tilaa, joka on antanut synnin ja perkeleen wallita itseänsä. <[Kuvassa olevat tekstit](#): Ylpeys. Ahneus. Haureus. Kateus. Juopumus. Wiha. Laiskuus.]

<[sivu3](#)>

Ensimmäinen kuwa.

Tämän kaltaisessa tilassa on se ihmissydän, joka riippuu kiinni maailmassa, tekee tahallaan syntiä ja elää kaikissa tämän maailman pahan tawan mukaan, sen hengen mukaan, joka nyt wallitsee wihan lapsia. Kaswoissa näkyy suruttomuus ja paatumus, joka ei pidä mitään rikollisena, luullen kaikkia, mitä ikänänsä pahan sydämen aiwotus toiwoo ja halajaa, hywäksi ja luwalliseksi ja rientää tyhmästi elämänsä tiellä ajattelematta Jumalatakaan olewan, taikka ijankaikkisuuden ja tuomion olewan wastassaan. Sydämen on Perkele seuroinensa omistanut, joita seuraawat eläimet kuwaawat: 1:nen, Riikinkukko, joka loistawan pyrstönsä tähden on ylpein kaikista eläimistä on ylpeyden kuwa, joka ylpeilee Luojaltansa saadulla komeudella, luullen olewansa parempi ja jalompi niitä eläimiä, joita hän ylönkatsoo. 2:nen, Pukki, tuo pahanhajuinen luontokappale, joka on huoruuden ja saastaisuuden kuwa, joka synnin ja maailman orjat saastuttaa. 3:s, Sika, joka tarkoittaa ylönsyömistä ja juopumusta. 4:s, Konna, salamielisyyden ja laiskuuden eläwä

kuwa, joka saattaa ihmisen unohtamaan rukouksen, joka on taiwaan waltakunnan porttien awain. 5:s, Myyrä, kuwaa ahneutta, sillä <sivu4> ahneus kiinnittää ihmisen sydämen tämän maailman etuihin, poistaa siitä kaikki paremmat liikutukset ja estää ihmisen etsimästä sitä, ku[i]n ijankaikkinen on ja ijankaikkisesti pysyy; niinkuin myyrä kaiwaa itsensä maahan, wihaa päiwän waloa ja kätkee salattuihin polkuihinsa warastetut ruokatawaransa. 6:s, Käärme, jonka haamussa perkele petti esiwanhempamme Aadamin ja Eewan, tarkoittaa wiekkautta, kateutta sekä iloa wahingosta. 7:s, Jalopeura, wihainen ja ahnas peto, on pahuuden ja kostonhimon kuwa, joka wielä nytkin kuohuu niin monessa sydämessä. 8:s, Pyhä Henki, waikka sydämen hylkäämä, taritsee kuitenkin lakkaamatta eksyneille lampaille armoansa ja runsaita lahjojansa, joita kuwaa ympäri sydäntä olewat liekit. Sydämen owia ei awata hänelle, sillä se on ylön täysi synnin ja häwäistykseen ilkeyttä ja kokonansa perkeleen wallassa. 9:s, Armonenkeli eli Jesuksen laupeus, joka aina Jumalan sanan ja armonwälikappalten kautta koettaa herättää ihmistä synnin unesta, mutta syntisen korwa on suljettu ja hänen sydämensä ei tottele, sillä hän on wimmattu synnin salaisesta ilosta. O, kuinka moni eikö waella tässä surkuteltawassa suruttomuuden tilassa wähintäkään waaraa aawistamatta! He kyllä kutsutaan Kristityiksi, mutta ovat lihan orjat; he sanotaan eläwän, mutta owatkin hengellisesti kuolleet.

<sivu5>

Rukous. Armias Jumala ja Wapahtaja! Tutkimattoman armosi ja laupiutesi rikkaudesta katso lempeydellä kadotetun sydämeni tilaa. Walista ymmärryksen totuudellasi, walaise walollasi pimeyteni, että oppisin oikein tuntemaan sydämeni ja pääsisin kaikista niistä kahleista jotka pitäwät minun wangittuna surkeassa tilassani. Warjele minua, rakas Wapahtaja! ettei synti jälleen saisi waltaa sydämessäni ja se niin muodoin taasen tulisi sen häijyn wihollisen asunnoksi. Anna mielessäni sen ajatuksen aina olla, että se joka syntiä rakastaa, on synnin orja, perkeleen lapsi. Niin monta syntiä kuin minä teen, niin monta perkeleen rietasta henkeä raatelee ja täyttää sydämeni. Sinä kaikkein olentoin Luoja ja ijankaikkinen alku, olet tehnyt minunkin sydämeni itsellesi pyhitetyksi Temppeliksi; kuinka se siis olisi perkeleen asunto! Tempaa sentähden minut, laupias Isä! perkeleen wallasta, puhdistu minua synnin tarttumisista, päästä minua syntisestä ja saastaisesta sydämeistä ja luo minuun uusi wahwa Henki. Rakenna, o Jumala! minun sydämeeni itsellesi otollinen temppeli, Jeesuksen pyhän nimen tähden. Amen.

<sivu6>

Toinen kuwa.

Jumalan ja Jesuksen enentäwää armoa kuwaa enkeli, joka osoittaa ihmiselle synnin wahingolliset seuraukset ja palkan, nimittäin miekan ja pääkallon,

joilla kuvataan tuomio ja kuolema. Sillä Paawali sanoo: "Ettekö te tiedä, ettei wääräin pidä Jumalan waltakuntaa perimän? Älkäätkö: eikä huorintekijäin, eikä epäjumalten palwelijain, eikä salawuoteisten, eikä pehmiäin, eikä miesten kanssa makaajitten, eikä warasten, eikä ahneitten, eikä juomarien, eikä pilkkaaajitten eikä raatelijain pidä Jumalan waltakuntaa perimän." 1. Kor. 6: 9, 10. "Sillä Uuteen Jerusalemiin ei pidä mitään saastuttawata tuleman sisälle, taikka sitä, kuin kauhistuksen eli walheen saattaa." Ilm. 21: 27. "Murhe ja waiwa kunkin ihmisen sielun päälle, joka pahaa tekee." Room. 2: 9. Syntisen murheellinen omatunto heräjää, syntinen alkaa nähdä sydämensä tilan, huomaa itsessään ainoastaan syntiä ja pahetta, kallistaa korwansa heränneen omantuntonsa soimaawaa ääntä kuulemaan ja hawaitsee nyt, hengellisen walon koittaissa, syntiensä paljouden. Hän katuu, wihaa syntiä ja toiwoo woittawansa sen, mutta nähden woimattomuutensa ja taipuwaisuutensa syntiin, huokaa sydämensä

<siivu7>

[[Kuvan alla teksti](#): Kuwa sen syntisen sisällistä tilaa, joka tekee parannuksen ja alkaa luopua synnistä. [<Kuvassa teksti>](#) Tuomio. Kuolema. Tuliset kielet merkitsewät Jumalan armowaikutuksia ihmisen sydämessä. Lintu kuwa Jumalan henkeä, joka walaisee sydämen.]

<siivu8>

pohjasta: "Minä wiheliäinen ihminen, kuka päästää minun tästä kuoleman ruumiista." Room. 7: 24. Pyhä Henki, joka nyt jälleen lähestyy häntä, wastaa lohduttawaisesti: Jumalan ja Jesuksen Kristuksen armo; ja senkaltaisiin parantuwiin ja raskautettuihin sydämiin vaikuttaa hän armon tuliliekillä, antaen walon ja woiman, ja kun Pyhän Hengen walo walistaa sydämen, täytyy perkeleen seuroinensa paeta, sillä armo on waloa, mutta synti on pimeyttä. Ne häijyt henget, rumat eläimet, synnin hirmuiset kuwat, luopuwat nyt sydäimestä, sillä walo karkoittaa pimeyden ja päiwän koittaessa hajoowat yön sumut. Kun kammomme syntiä, niin perkele pakenee, sillä hän hallitsee synnissä ja pimeydessä. Ainoastaan synnin kautta woipi perkele huomaamattamme tunkeutua sydämeen. Rakkaus ja taipuwasuus syntiin antaa hänelle sen awaimen. Mutta se, joka pysyy synnissä, awaa sydämensä owen hänelle. Waan rakkaus Jumalaan ja synnin inho sulkewat sydämen siltä hirmuiselta wiholliselta ja karkottawat hänen pois. Sentähden, te autuutta halajawat sielut! rakastakaat walkeutta, kaihotkaat pahuutta ja sotikaat syntiä vastaan, niin perkele pakenee. Älkää katselko tämän maailman pahaa olentoa ja sen wiettelyksiä syntiin, waan awatkaat sydämenne Jumalan hengen armowalolle, niin hän on myös

<sivu9>

poistawa synnin yön ja häwittäwä perkeleen ja helwetin wallan. Tutkikaat sydäntänne, huomaitaksenne kaikki salaiset synnit ja luopuaksenne niistä. Jumala tahtoo aina armollansa walistaa pimeän ymmärryksenne, pyhittää tahtonne ja puhdistaa sydämenne, ellette sulje owea häneltä. Hänen Pyhä Henkensä on ilmoittawa teille kaikki nämät kauhistawat eläimet sydämessänne ja näyttäwä teille koko synnin kadotuksen, mutta hän on myös todistawa Jumalan suuresta armosta, joka pelastaa sekä synnistä että kuolemasta, sillä Hän on heikoissa wäkewä.

Rukous. Henkesi walo, o walkeuden Isä, kaiken elon alku ja lähde, woipi ilmoittaa minulle syntini kauhistuksinsa ja surkeuksinsa. Anna siis walosi paistaa sieluni pimeyteen, että taitaisin nähdä ja elää. Sinä et tahdo syntisen kuolemaa, ja et siis minunkaan, waan niin totta kuin sinä elät, tahdot sinä että syntinen kääntyisi ja tekisi parannuksen: Ilmoita siis minulle synti, joka minun sokasi, kuoletti ja sitoi perkeleen häpeällisillä kahleilla. Armosi tunkekoon sydämeni läpitse, että se tulisi särjetyksi ja liikutetuksi katumukseen ja parannukseen, että wälttäisin synnin, perkeleen ja ijankaikkisen kuoleman. Lahjoita minulle Pyhä Henkesi, joka minussa vaikuttaa rakkauden Sinuun ja pyhiin käskyihisi, että tulisin soweliaaksi <sivu10> kaikkiin hyviin töihin, niin silloin synnillä ei enää olisi waltaa kuolemaisessa ruumiissani, eikä saatana saisi sokaista, pettää ja woittaa minua. O, minun sydämeni tuntekoon, että synnissä ei ole autuutta, waan että se, joka syntiä tekee, on synnin orja, helwetin ja kadotuksen lapsi. Älä anna minun koskaan unhottaa pyhää sanaasi, mutta aina muistaa että jumalatoim ei ole pysyvä edessäsi, eikä yksikään wäärintekiä tulewa waltakuntaasi. Anna minun aina muistaa wanhurskaan tuomion, ijankaikkisen

kuoleman ja kirouksen olewan niiden palkkana, jotka pahuutta rakastawat. Anna minulle voimaa katua syntiäni ja niitä särjetyllä mielellä edessäsi tunnustaa. Anna minulle voimaa paeta yksin synnin haamuakin ja turwata Sinuun, että pelastettuna synnistä, wapaana pimeydestä, voisin toiwoa pääsewäni wihdoin kirkkautesi waltakuntaan, Sinun autuaalliseen yhteeyteesi. Amen

Kolmas kuwa.

Syntinen, joka tuntee syntinsä ja waarallisen tilansa, kuin myös Jumalan määrät-

[<siivu11>](#)

[[Kuvan alla teksti](#): Kuwa sen syntisen sisällistä tilaa, joka uskoen Jesukseen Kristukseen ja Hänen Ewangeliumiinsa täytetään Pyhällä Hengellä. [Kuvassa olevat tekstit](#): Seitsemän kuoleman syntiä, seitsemän eläimen kuwaamat, lähtewät nyt sydämeistä. Ewangeliumi.]

[<siivu12>](#)

tömän hywyiden ja pitkämielisyyden joka niin kauwan on kärsinyt ja armahtanut häntä ja johdattanut häntä parannukseen, wuodattaa nyt särjettynä, surewana ja katuwaisena katkeria kyyneleitä. Sywällä ja sydämellisellä surulla hän tunnustaa aina wihoittaneensa ja unohtaneensa

Jumalan, joka on kaiken armon ja hyvyyden ijankaikkinen lähde, mutta sitä wastoin kauwan ja uskollisesti seuranneensa sielunsa wihollista, perkelettä. Kun syntinen näin Jumalan woiman laupeudella warustetaan, niin täytetään mitä kuningas Daawid weisasi: "Herra on juuri läsnä niitä, joilla on murheellinen sydän, ja auttaa niitä, joilla on surkia mieli. Hän parantaa murretut sydämet, ja sitoo heidän kipunsa." Ps. 34: 19; 147: 3. Enkeli eli Jumalan armo astuu nyt sydämeen ja näyttää syntiselle ristiinnaulitun Jesuksen ja ewangeliumin; se on: hänelle julistetaan se ihana ja iloinen sanoma, että Jesus on tullut maailmaan syntisiä wapahtamaan ja autuaaksi tekemään; että Kristus on se, joka on kuoleman kärsinyt ja sen kautta ansainnut syntein anteeksi saamisen ja ijankaikkisen elämän. Jumala siis taritsee nyt särjetylle ja wiheliäiselle sydämelle Kristuksen armon, syntein anteeksisaamisen, pyhityksen ja ijankaikkisen elämän. Jos nyt syntinen totisella ja eläwällä uskolla vastaan ottaa sen taritun armon, omistaa

< sivu13 >

ristiinnaulitun Jesuksen Kristuksen ansion, Hänen kärsimisensä ja kuolemansa, ijankaikkisesti kelpaawan sowinnon, riippuu kiinni siinä uskossa, että nämät kaikki owat hänen tähtensä tehdyt ja että kaikki annetaan armosta anteeksi, niin saa hän myös Pyhän Hengen, niinkuin kaikki muut uskowaiset Kristityt. Ja Pyhä Henki on todistawa hänen hengellensä, että hänen syntinsä owat annetut anteeksi ja hän on Jumalan lapsi, sillä Pyhän Hengen lahjat owat: sydämen rauha, riemu ja wanhurskaus, ja Jumalan waltakunta on siis totisesti häntä lähestynyt. Mutta wielä nytkin wuodattaa syntinen kyyneleitä, waan ilon ja kiitollisuuden kyyneleitä, sillä hän on wapaa kaikista synneistänsä ja on Pyhän Hengen osallisuudessa. Armon kirkas tähti lewittää waloansa sydämeen, sillä hänen uskonsa on eläwä. Hänen ijankaikkisen onnensa wiholliset ja wastustajat, ne saastaiset eläimet, perkele enkeleinensä, owat paenneet sydäimestä, ja niin käywät Paawalin sanat toteen: "Ja senkaltaiset te muutamat olitte, mutta te olette pestyt, te olette pyhitetyt, te olette wanhurskaaksi tulleet Herran Jesuksen nimen kautta ja meidän Jumalamme Hengen kautta." 1. Kor. 6: 11. O! kuinka rauhallinen, ilahuttawa ja autuas sen armoitetun syntisen tila nyt on: Hengellisellä riemulla woi hän nyt weisata

< sivu14 >

ilowirsiä. Syntinen ei taida tarpeeksi ylistää, kiittää ja kunnioittaa Jesuksen armoa, rakkautta, pitkämielisyyttä ja laupiutta, waan hänen täytyy tämän riemun aikana waroa, ettei hän waipuisi suruttomuuteen; sillä ne ilkiät eläimet, ne seitsemän kuolinsyntiä, joilla, sen jälkeen kuin perkele laski waltikkansa, ei ole waltaa sydämessä, eiwät ole kaukana. Sekä he, että heidän päämiehensä walwowat lakkaamatta, etsien tilaisuutta ihmistä turmellaksensa. Kuta kauhistawaisemmaksi perkele näkyy uskowaisille, sitä kawalammaksi hän tekee itsensä. Sen tähden "walwokaat, pysykää uskossa, olkaat urhoolliset, olkaat wahwat." 1. Kor. 16: 13.

Rukous. Kuinka minä taidan oikein riemuita armosi rikkaudesta, o Jumalani ja

Wapahtajani! kuinka kylliksi kiittää sinua rakkaasta ja suloisesta ewankeliumistasi! Werelläsi minun lunastit, annoit syntini anteeksi ja sen kiinnitykseksi lahjoitit minulle Pyhän Henkesi, josta lunastuksen päivänä olet minun tuntewa. O! wahwista vielä heikkoa uskoani, hajota hengellinen sokeuteni, että oikein näkisin ja käsittäisin hywyytesi ja rakkautesi rikkauden, ne ijankaikkiset hedelmät, jotka piinallasi ja kuolemallasi minulle olet ansainnut ja pyhässä ewankeliumissasi taritset. O! kuinka etkös ole armahtanut minua syntistä, ja tehnyt minun rikkaaksi ja autuaaksi! Sydämeni, joka ennen

<sivu15>

oli perkeleen asunto, on nyt Pyhän Hengen temppeli; ennen synnin orja, nyt Jumalan uskollinen lapsi, ennen saastaisten henkien kätkö, nyt pyhän enkelein asunto. Minä, joka ennen olin synnin maja, jossa perkele hallitsi kadottawalla waltikallansa, tunnen nyt riemun, ja rauhan ja wanhurskauden Pyhässä Hengessä, joka minussa asuu, ja joka Jumalalta minulle annettu on. Autuuteni wiholliset owat pois karkoitettut, synnin ja perkeleen kahleet särjetyt ja minä olen wapaa, sillä olen saanut laupeuden. Minulle on "armo tapahtunut"; kuinka siis, niinkuin pitäisi, woin olla kiitollinen, kuinka woisin ylistää Sinun pyhää nimeäsi!

Yhtä rukoilin sinulta, kallihin Jesus! Älä ylönnä minua, äläkä ota kättäsi minusta, autuuteni Jumala! Anna minun ajatella sitä wälttämätöntä, että Sinua pelkään ja kunnioitan: "Älä tempaa minun sieluani pois syntisten kanssa ja minun henkeäni werikoirain kanssa". Ps. 26: 9. Warjele minua suruttomuudesta, että en tulisi uneliaaksi ja jälleen petetyksi perkeleeltä ja synniltä. Anna sydämelleni woimaa aina wihata syntiä ja karttaa kaikkia tilaisuuksia ja houkutuksia siihen, niinkuin helvetin tulta. Sinun kauttasi olen tullut wapaaksi lapseksi; o, anna siis armoa, että en taas joutuisi synnin orjaksi. Sydämeni olet pyhittänyt, älä anna sitä jälleen saastutettaa

<sivu16>

ja turmeltaa. Olkoon se aina Pyhän Hengen temppeli, rauhan, riemun ja wanhurskauden koto Pyhässä Hengessä. Amen

Neljäs kuwa.

Ei mitään muuta löydy nyt armoitetun syntisen sydämessä, kuin se ristiinnaulittu Jesus ja hänen kärsimisensä merkit, ja näin on sen tähden, että nyt on Pyhä Henki se, joka johdattaa, neuwoo ja suojelee ihmisen, eikä taida woimallisemmasti liikuttaa ihmisen sydäntä, kuin asettain hänen eteensä sen ristiinnaulitun Jesuksen, että hän tuntisi ja uskoisi, kuinka suurella welassa hän lunastuksestansa on Jesukselle, Wapahtajallensa. Nyt hänellä on wastaansanomaton halu nähdä ja katsella Jesuksen kärsimistä ja kuolemata. Nyt hän sanoo sen kiiwaan Paawalin kanssa: "en minä itseäni pitänyt teidän seassanne mitäkään tietäwäni, waan ainoastaan Jesuksen Kristuksen ja sen ristiinnaulitun". 1. Kor. 2: 2. "Pois se minusta, että minä muusta kerskaisin,

Poikansa, meiltä kieltää? Koska siis se ristiinnaulittu Wapahtaja on ihmisen sydämeen Jumalalta lahjoitettu rikkaus, niin hän myös löytää hänessä yliwuotawan lohdutus-lähteen, joka antaa voiman kaikkiin hywiin töihin. Elävä usko Jesukseen Kristukseen, Hänen sammumattoman rakkautensa ja ei kuolemassakaan puuttuvan kuulijaisuutensa ihana muisto, poistaa syntisestä kaiken halun maailmalliseen riemuun, lihallisiin himoihin, ajalliseen kunniaan ja kaikkiin maallisiin tawaroihin. Tämä sen ristiin-

[<sivu19>](#)

naulitun Jesuksen wirwoittawa muistutus kaikuu aina hänen korwissansa: "joka tahtoo minun perässäni tulla, hän kieltäkään itsensä ja ottakaan ristinsä ja seurataan minua". Matth. 16: 24. "Ja kuka ei ota ristiänsä ja seuraa minua, ei se ole minulle sovelias." Matth. 10: 38. Päästäksensä sen ristiinnaulitun Jesuksen kaltaiseksi on hänen koko halunsa; hän harjoittaa jumalisuutta, "noudattaa rauhaa kaikkein kanssa ja pyhyyttä, paitsi jota ei yksikään saa Herraa nähdä". Hebr. 12: 14 (Wertaa: 1 Piet. 2: 19-25). "Että hänellä nyt on senkaltaiset lupaukset, puhdistaa hän siis itsensä kaikesta lihan ja hengen saastaisuudesta, täyttäin pyhyyttä Jumalan pelwossa". 2. Kor. 7: 1. Hän on uuttera "rukoilemaan joka aika kaikella rukoilemisella ja anomisella hengessä, ja walwoo kaikella ahkeruudella". Ef. 6: 18. "Hän ei unhota hywin tekemistä ja jakamista, sillä senkaltaiset uhrit kelpaawat Jumalalle". Hebr. 13: 16. Hän pitää ilonansa, jos hän löydetään mahdolliseksi Kristuksen tähden kärsimään sadatusta, köyhyyttä, kipua, waiwaa ja pilkkaa, hywin tietäin, että ne, jotka hänen kanssansa kärsiwät, saawat myös hänen kanssansa hallitakin. Sen edestä, joka meitä rakasti ja antoi itsensä edestämme, sotii hän uskollisesti ja kruunataan voitolla, pitäin sen suuren armopalkan silmämääränensä, joka ajan

[<sivu20>](#)

täyttymyksessä on olewa Jesuksen Kristuksen uskollisten sotamiesten ihana woitonkruunu. Joka on pysyväinen, hän on kaiken tämän periwä. "Ei niin, että minä sen jo käsittänyt olen, eli jo täydellinen olen; mutta minä ahkeroitzen suuresti, että minä sen myös käsittäisin, niinkuin minäkin Jesuksessa Kristuksessa käsitetty olen. Minun veljeni! enpä minä pidä itseni sitä käsittäneen: Mutta yksi on se, minä unhohdan ne kuin takaperin owat, ja kokotan niiden perään, kuin edessä owat, ja samoon eteen pannun määrän jälkeen, sen kalliin tawaran jälkeen, joka Jumalan kutsumisen kautta ylhäältä Kristuksessa Jesuksessa ilmoitetaan". Phil. 3: 12-14.

Rukous: O, sinä ristiinnaulittu Wapahtajani, lakkaamatoin rakkaudessa ja armahtamisessa. Herra Jesu Kriste! Sinä yksinäsi hallitset sydämessäni, joka on kärsimisesi ja kuolemasi muistoksi pyhitetty ainoastaan Sinulle. Olkoon ja wallitkoon minussa rakkaus, jolla minua rakastanut olet. Hallitse sydämeni ja johdata mieleni. Uudista minua armossasi, että tulisin täydelliseksi kuwaksesi, joka kaikissa on kaltaisesi ja jossa piinasi ja kuolemasi hedelmät julkisesti nähdään ja huomataan. Anna minulle uusi wahwa henki; että pitäisin turmiollisena sitä, kuin ennen oli huwitukseni, ja hyljäisin sen, johon

ennen asetin toiwoni ja

[<sivu21>](#)

luottamukseni, niin että kaikki mitättömäksi arvaisin, paitsi Sinun kaikkiwoittawaa tietoasi. Ole Sinä minulle kaikki kaikissa, paitsi Sinua olkoon kaikki turhuutta, katoowaisuutta, niin että viimein woittaisin Sinun ja Sinussa aina löytäisiin. Minä luen kaikki wahingoksi sen ylenpalttisen Jesuksen Kristuksen, minun herrani tuntemisen suhteen, jonka tähden minä olen kaikki wahingoksi lukenut ja ne raiskana pidän, että minä Kristuksen woittaisin, ja hänessä löytäisiin, ettei minun wanhurskauteni laista olisi, waan joka tulee uskosta Kristuksen päälle, nimittäin se wanhurskaus, joka Jumalalta uskolle omistetaan". Phil. 3: 8, 9. "Mutta minä olen lain kautta laista kuollut pois, että minä Jumalassa eläisin. Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu: mutta minä elän, en silleen minä, waan Kristus elää minussa; sillä jota minä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, joka on minua rakastanut ja antoi itsensä minun edestäni". Gal. 2: 19, 20. O, kallis Wapahtajani! suo että minä aina pitäisin Sinun silmäini edessä, Sinun, joka uskon alkanut ja päättänyt olet, joka jätit taiwaan autuuden, ottain päällesi ristini ja pilkan. Piinasi olkoon sieluni rawinto, ristisi olkoon woimani taistelussa syntiä ja maailmaa vastaan, kuolemasi toiwoni hädässä ja kuolinhetkenä. Wahwista mi-

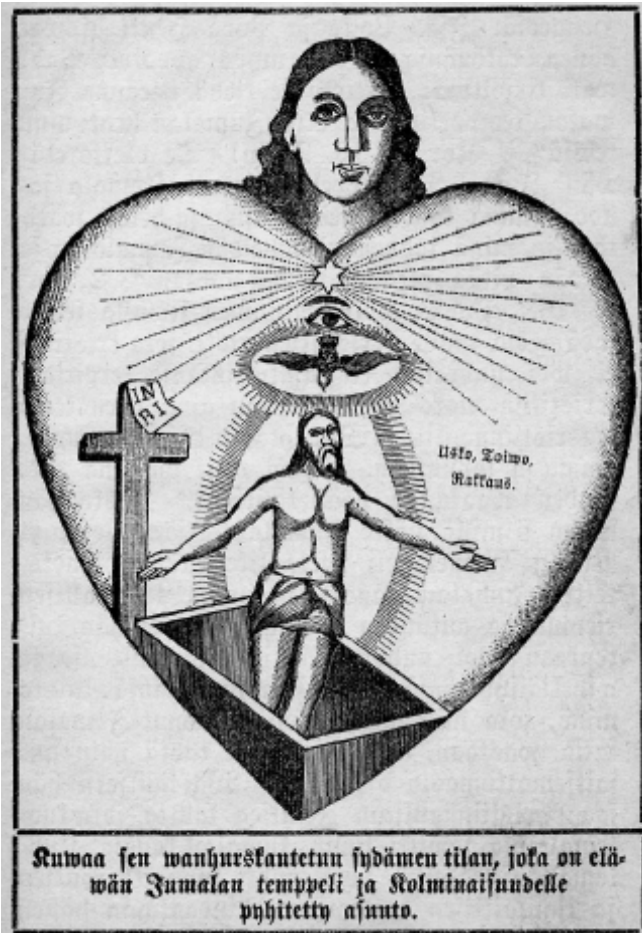
[<sivu22>](#)

nua kiusauksissa; epäilyksen, kiwun ja waiwan hetkinä walistakoon minua rakkautesi. Olkoon se aurinkoni, kilpeni, lohdutukseni ja wäkewyyteni, niin ett'en wäsyneillä jäsenillä ja heikontuneella uskolla kiirehtisi siitä taistelusta, joka minulle määrätty on. Amen.

Viides kuwa.

Tässä armoitetussa ja Jumalan Hengeltä pyhitetyssä sydämessä nähdään nyt koko Pyhä Henki. Silmä merkitsee Isää, kyyhkynen Pyhää Henkeä ja Jesus, joka noustessaan haudasta sanoo: "minä olen ylösnousemus ja elämä;" niinkuin hän itsekin lausuu: "joka minua rakastaa, se pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä; ja me tulemme hänen tykönsä ja asumme hänen tykönänsä." Joh.14:23. Sellainen kunnia ja rikkaus tapahtuu sille kristitylle, joka Jumalan kanssa yhdistettynä, synnin saastutuksesta on Jesuksen veressä puhdistettu ja joka sen tähden rakastaa Wapahtajaansa ylitse kaikkia ja kuulee hänen käskynsä. Jumalan kirkkaus tulee hänen tykönsä. Pojan tähden hän rakastetaan Isältä Pyhässä

[<sivu23>](#)

[[Kuvan alla teksti](#): Kuvaa sen vanhurskaatetun sydämen tilan, joka on elävän Jumalan temppeli ja Kolminaisuudelle pyhitetty asunto. [Kuvassa oleva teksti](#): INRI / Usko, Toivo, Rakkaus.]

< sivu24 >

Hengessä. Isä, Poika ja Pyhä Henki asuwat hänen tykönänsä, josta myös apostoli Paawali kirjoittaa: "Ettekö te tiedä itseänne Jumalan temppeliksi, ja että Jumalan henki asuu teissä". 1. Kor. 3: 16. Tosin! Te olette elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala sanoo: "minä tahdon heissä asua ja heissä waeltaa, ja minä tahdon olla heidän Jumalansa ja heidän pitää oleman minun kansani". 2 Kor. 6: 16. Pyhän Kolminaisuuden siwulla seisoo sydämessä myös Kristuksen risti, jota kristitty ei woi unhottaa eli ajatuksistansa eroittaa. Kristityn usko ja toivo on aina perustettu sen ristiinnaulitun Wapahtajan piinaan, kuolemaan ja sowintoon. Tämä risti on aina rakkauden waakunan päällekirjoitus. Josko hän uskon silmillä näkee Jumalan, Isän, Pojan ja Pyhän Hengen, eli wielä likemmin on yhdistetty Jumalan kanssa ja tuntee taiwaallisen riemun ja autuuden esimaun, niin ei hän kuitenkaan woi unhottaa entistä surkeuttansa ja wiheliäisyyttänsä, waan kysyy itseltänsä: kuinka minä, joka niin suuresti olin rikkonut Jumalan lakia vastaan, tulin osalliseksi tästä näin ansaitsemattomasta armosta? Wastaukseksi hän saa: "ristiinnaulitun Jesuksen kautta, joka kuolemallansa sowitti sinun Jumalan kanssa. Kuolemallansa Jesus pois pyhki synnin kirouksen ja ijankaikkisen

kuoleman. Ainoastansa hänen

< sivu25 >

armonsä ja ikuisen ansionsä kautta olet siksi tullut kuin nyt olet". Syntisessä sydämessäsi, jossa ei ennen hawaittu Wapahtajaa Jesusta Kristusta, waan ne seitsemän kuolinsyntiä ja se oli ainoasti perkeleen asunto, niin sen sijaan nyt hawaitaan monenkaltaiset hywät taipumukset ja awut, niinkuin nöyryys, rakkaus, hywäntahtoisuus, puhtaus, laupeus, kärsimys, ahkeruus rukouksessa ja Jumalan sanan alinomainen tutkiminen. O, emmekö tarjoutuisi koko woimallamme Kristuksen opetuksia ja käskyjä täyttämään, se on: uskomaan, rakastamaan ja seuraamaan Häntä? Muista lupausta, joka on annettu uskolliselle ja Häntä rakastawalle: "Isäni rakastaa häntä ja me tulemme Hänen tykönsä ja pysymme Hänen tykönänsä, Hänen waltakunnassansa". Johannes, se opetuslapsi jota Jesus enämmin rakasti, todistaa, että jokainen, kuin tunnustaa Jesuksen Jumalan pojaksi, hänessä pysyy Jumala ja hän Jumalassa. Ja me tunsimme ja uskoimme sen rakkauden, jolla Jumala meitä rakastaa. Jumala on rakkaus ja joka rakkaudessa pysyy, hän pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. 1. Joh. 4: 15, 16. Jo täällä maan päällä woimme niin lähestyä Jumalaa, jo tässä elämässä tahtoo Jumala niin alentaa itsensä, että hän taiwaastansa astuu alas ja ottaa asuntonsa sydämiimme. Siis meidän tulee vastaanottaa

< sivu26 >

tätä autuuden wierasta siihen walmistetulla sydämellä, totisella ja eläwällä uskolla, uudella kuuliaisuudella ja uudella elämällä, että tämä uusi asunto tulisi Herralle ihanaksi ja otolliseksi. Ilman Hänettä on kaikki turhaa ja katoawaista, sillä maailma kaikinensa hukkuu, mutta Jumala ja Kristus pysywät ijankaikkisesti; ja "joka Herraan ryhtyy, se on yksi henki hänen kanssansa". 1 Kor. 6: 17. "Häneltä meille ne suurimmat ja kalliimmat lupaukset lahjoitetut owat, että me niiden kautta Jumalan luonnosta osallisiksi tulisimme, jos me katoowaisen maailman himon vältämme". 2 Piet. 1: 4. Pitäkäämme siis totinen usko Kristukseen ja pysykäämme kiin[n]i Hänessä, niin silloin saamme nähdä Hänen Isänsä kirkkauden. "Ei niin - sanoo Jesus - että joku on Isän nähnyt, waan joka on Jumalasta, se on Isän nähnyt. Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka uskoo minun päälleni, hänellä on ijankaikkinen elämä." Joh. 6: 46, 47.

Rukous. O pyhä, rakkahin Jumala, Herramme Jesuksen Kristuksen Isä! Kuinka etkö ole rakastanut kadotettua ihmis-sukukuntaa; olethan rakastanut minuakin kurjaa wiheliäistä syntistä, ja antanut minulle riemun ja autuuden Pojassasi Jesuksessa Kristuksessa! Sinä tahdot asua minussa. Sinä pysyt minussa ja minä Sinussa. O, kuinka sieluni riemuitsee

< sivu27 >

tästä autuaallisesta yhteydestä! Nyt tunnen "Kristuksen rakkauden, joka kaiken tuntemisen ylitse käy; että minä olisin kaikella Jumalan täydellisyydellä täytetty". Ef. 3: 19. O, enkö silloin rakastaisi Sinua kaikesta sydäimestäni, kaikesta sielustani ja kaikesta mielestäni? Sinä rakkauden

lähde, anna minulle rakkautesi! Tule tyköni, että Sinussa enemmän ja enemmän kasvaisin. Älä hyljää minua, äläkä anna jalkaini horjua. Pidä minun sydämeni Sinun asuinsijanasi, äläkä pakene minusta vaan anna minun pitää kaikki, paitsi ainoastaan Sinua, syntinä ja turhuutena. Sinua ainoata etsin ja halajan; Sinun kunniasi tähden tahdon tehdä kaikki mitä teen ja sentähden tahdon kärsiä kaikki mitä kärsin. Ainoastaan sinä olet minun ainoa toiwoni, sydämeni lohdutus ja ijankaikkinen perintöni. Amen.

Kuudes kuwa.

Kaswoissa, jotka tässä näemme, on toinen silmä suljettuna ja toinen katselee huolettomasti ympärillensä. Sydämessä owat Jesuksen kärsimisen kuwaukset vähentyneet; armon lem-

<sivu28>

[Kuvan alla teksti: Kuwa sen sydämen tilaa, jonka kiiwaus kylmenee ja jossa maailman rakkaus saa voiton.]

<sivu29>

peä tähti loistaa himmeästi ja rakkauden liekki on sammunut. Kun hengellinen ihminen tulee wälinpitämättömäksi ja uneliaaksi, hitaaksi ja huolimattomaksi rukoilemaan ja walwomaan ja houkuteltuna maailman saastaiselta ilolta, etsii turhia huwituksia ja kunniaa ja on tyytyväinen

lihallisissa himoissa, kun hän jo luonnollisesta syntymästä asti on taipuainen syntiin ja halajawa ajallista voittoa, aina vähemmin ja vähemmin muistaa Wapahtajaansa ja hänen ristiänsä ja kun hän näin wähitellen unohtaa uskon alkajan ja päättäjän ja poistaa tyköänsä Hänen kuwansa, niin se palawa kiiwaus sammuu, se tarittu armo häwiää, usko heikkonee ja kuolee, rakkaus kylmenee ja yö tunkeutuu sydämeen, joka jäähtyy ja tulee epäilewäksi, kylmäksi, araksi ja huolimattomaksi, ja mitä sitte tapahtuu? Maailma, jota kuwaa mies paljaan lyöwän miekan kanssa, pääsee hänen sydämeensä, sillä nyt hänellä ei enää ole uskon woimaa, ei loistawaa waloa, ei kaikkiwoittawaa rakkautta. Hän pelkää maailman uhkauksia, antaa wietellä itsensä sen kiusauksiin ja rakastaa enemmän maailmaa kuin Jumalaa.

Tässä tilassa tulee perkele niiden häijyin eläwäin, kuolettawain ja tahallisten syntien kanssa takaisin ja anastaa sydämen. Tämä käy sitä huokeammasti, kun sydämessä ei enää ole wartijaa eikä wastusta; ihminen on kylmä ja [<sivu30>](#sivu30)

huolimaton rukouksessa, eikä pakene syntiä, waan heittää itsensä tahallansa waaraan. Enkeli eli Kristuksen armo kyllä pyytää karkoittaa sen ruman wihollisen, mutta koska ihminen itse on hänelle awannut owen, eikä käytä Jumalan sanaa aseeksensa, ei walwo eikä rukoile, ei nöyryydellä vastaan ota, eikä uskollisesti säilytä sitä tarittua armoa, niin hänen sydämeensä palajaa synti ja synnin kanssa perkele.

Tässä toteutuu Kristuksen waroitus: "walwokaat ja rukoilkaat, ett'ette kiusaukseen lankeisi. Henki tosin on altis, mutta liha on heikko". Math. 26: 41. Rukoilkaat lakkaamatta! Rukous on hengellisen elämän sielu, jos siis rukoilemasta lakataan, lakkaa myös kaikki hywyys: Missä sitä ei ole, siinä owat kaikki hywät työt unhotetut. Näin on myös laita meidän kanssamme, jos emme walwo, waan makaamme. Surutoin ja wartioitsematoin sydän on walmis vastaanottamaan kaiken kaltaiset wiholliset ja synnit. Sentähden, o ihminen! älä anna sen uskollisen wartijan, rukouksen, nukahtaa, waan luo silmäsi räpähyttämättä Jesuksen ristiä kohden, että häwitys ei pääsisi Jumalalle pyhitettyyn asuntoon ja turmelisi sitä: sillä jos se sinne pääsee, niin hän, jonka wallassa elämä ja kuolema on, turmelee sinun. "Olkaat raittiit, walwokaat; sillä teidän wihollisenne perkele käy ympäri, niinkuin kiljuwa [<sivu31>](#sivu31)

jalopeura, ja etsii kenen hän nielisi. Sitä te seisokaat vastaan, wahwat uskossa". 1 Piet. 5: 8, 9. Joka seisoo, katsokoon ettei hän lankee. Ja "viimein, rakkaat weljeni, olkaat wäkewät Herrassa ja hänen wäkewyytensä woimassa. Pukekaat päällenne kaikki Jumalan sota-aseet, että te perkeleen kawalia päällekkarkaamisia voisitte seisoa vastaan. Sillä ei meillä ole sota lihaa ja werta vastaan, waan pääruhtinoita ja waltoja vastaan, maailman herroja vastaan, jotka tämän maailman pimeydessä wallitsewat, pahoja henkiä vastaan taiwaan alla". Ef. 6: 10-12. Uskon pitää meissä aina olla eläwän ja

rakkauden palawan, ja niin ne owatkin, jos pakenemme maailmaa ja sen yllytyksiä, lukitsemme sydämemme owen kaikilta synnin houkutuksilta pidämme rukouksessa kanssakäymistä Jumalan kanssa, ottaen tarkan waarin Jumalan armon vaikutuksista ja Pyhän Hengen waroituksista ja niin muodoin elämme ja olemme hänessä. Muutoin uskon woima, walo ja elo häwiää, rakkaus sammuu, kun rakkauden perustus, ristiinnaulittu Jesus, on sydämeistämme karkoitettu.

Rukous. Herra Jumalani, Sinä, joka koettelet sydämet ja otat sieluista waarin, tunnet ja tutkit minun. Sinä tunnet heikkouteni ja woimattomuuteni, jonka tähden rakkaus pian sammuu ja usko waipuu. Sinä tunnet myötä

[<sivu32>](#)

syntyneen himoni syntiin ja tiedät kuinka surutoin minä olen kieltämään itseni ja hidas walwomaan syntisen sydämeni ylitse. Ojenna minulle kätesi, kannata minua, että en horjuisi, waan seisaisin ja pysyisin sinussa, sillä mitä minä woin awuttasi? Älä pakene minusta, äläkä hyljää minua, Jumalani ja Wapahtajani! Jos et sinä yllä pidä minua, etkä ole minussa, niin en minä woi pysyä Sinussa. O, älä anna sen minussa syttyneen walon sammua, eikä rakkauden kylmetä, älä anna toiwoni waipua, eikä uskon kuolla. Lahjoita minulle halua ja woimaa rukoukseen, älä anna silmäini kääntyä Sinusta. Amen.

Seitsemäs luku.

Tässä kuwassa nähdään sellaisen syntisen tila, josta kuuluu: "Koska rietas henki lähtee ihmisestä, niin hän waeltaa karkeita paikkoja, ja etsii lepoa: ja kun ei hän löydä, niin hän sanoo: minä palajan minun huoneeseeni, josta minä läksin. Ja kun hän tulee, löytää hän sen luudilla lakaistuksi ja kaunistetuksi. Silloin hän menee ja ottaa kanssansa seitsemän muuta häntänsä pahempata henkeä, ja kuin he sinne tulewat, asuwat he siellä: ja sen ihmisen wiimeiset tulewat pahemmiksi kuin ensimmäiset".

[<sivu33>](#)

[[Kuvan alla teksti](#): Kuva senlaisen ihmisen sisällistä tilaa, joka kääntymyksensä jälkeen tahallisten syntien kautta on langennut ja jota perkele taas wallitsee. [Kuvassa olevat tekstit](#): Pyhä Henki. / Jumalan armo, joka pakenee pois. / Perkele ja hänen enkelinsä, jotka ovat kymmenen kertaa pahemmat kuin hän.

[< sivu34 >](#)

Luukk. 11: 24-26. O, mikä hirveä surkeus! Synnin orja! etkös pelkää tätä kuvausta? Perkele on nostanut istuimensa siihen sydämeen, joka ennen oli Jumalan ja Pyhän Hengen asuinsija. Ne entiset synnit näkyvät jälleen ja ne surkeuden tuottamat eläimet ovat sydämehen rakentaneet majansa ja wallitsevat niinkuin kotonansa. Mutta mikäs on syy tähän onnettomaan tilaan? Totisesti se, että ihminen hyljäsi itsellensä annetun armon, unohti olleensa puhdistetun entisistä synneistensä, eikä harjoittanut jumalisuutta ja pyhyttä. Joka ei kaikin voimin pyydä joutua ijankaikkiselle määrälle, joka ei uskollisesti riennä eteenpäin elämän tiellä, joka ei tarkasti karta syntiä, ei hyljää ja vihaa maailmaa, ei huolellisesti pakene kaikkia sen houkutuksia, sen wetää ja kietoo perkele pauloihinsa. Synti ja maailma ovat hänelle suuremmasta arvosta, kuin armo ja elämä, ja silloin käy Pietarin lause toteen: "Niille on tapahtunut se totinen sananlasku: koira syö oksennuksensa ja pesty sika rypee rapakossa jälleen". 2 Piet. 2: 22. Se on, se Jumalan

Hengen puhdistama ja kääntämä ihminen heittäkse jälleen synnin uneen ja waipuu takaisin himoin ja haluin häpeälliselle wuoteelle.

Pyhä Henki pakenee kiireesti, sillä Jumalan Henki ei woi asua sen tykönä, jonka sydän on sen saastaisen hengen olopaikka. Sy-

<sivu35>

dän ei taida yhtä haawaa olla Jumalan temppeli ja sen häijyn wihollisen asunto. Murheellisena enkeli eli armo lentää sieltä; mutta ne ojennetut ja ristiinpannut kädet todistawat Kristuksen surewan kadotettua syntistä ja vielä kutsuwan häntä takaisin. O, jos ajattelisit mitä rauhaasi sopii! Isän syli ja Pojan sydän owat sinulle vielä awoinna. "Palaja syntinen!" huutaa hän. "Wielä tahdon armahtaa sinua!["] Mutta se wastahakoinen ei kuule sitä waroittawaa ääntä. Hänen mielensä on maailmaan; sen ilot hän pitää kaikkea muuta kalliimpana, eikä kallista korwiansa kuulemaan armahtajan neuwowaisia sanoja. Kaikki hän pitää luwallisena, sekä ne kosta huutawat, kaikilta tutut, kuin myös ne sydämen sywyyteen salatut synnit. Hän ei huomaitse kadotusta, jonka reunalla hän seisoo, eikä tunne sydämensä pahuutta, sillä nyt on hänen uskonsa kuollut, armon tähden kirkkaus on kadonnut ja perkele on soaissut hänen silmäinsä walon.

Katso, senlainen on tilasi, o, ihminen! Wiheliäisempi ja surkeampi on se nyt kuin ennen, sillä nyt owat saatana ja synnit woimallisemmat sydämessäsi; ne meluawat siellä willimmästi kuin ennen ja olet kokonansa perkeleen orja. Ajattele siis, o ihminen! Kun kerran jo parannuksen kautta sait armon, hyljäsit perkeleen, luowuit ahneudesta, ylpeydestä,

<sivu36>

kateudesta, juopumuksesta, sopimattomuudesta ja laiskuudesta, niin wihaa niitä ja hyljää ne ikuisesti! Älä awaa niille sydämesi owea, karkoita ne pois tyköäsi, sillä lakkaamatta koettawat ne takaisin päästä entiseen majaansa ja tehdä sen ikuiseksi asunnoksensa. Pelkää, sillä jos ne sinne pääsewät, niin wiimeiset tulewat pahemmaksi kuin ensimmäiset. Luota Herraan, hän woi sinua ylläpitää ja panna wihollisesi jalkainsa astinlaudaksi. Jos lankeet, niin nouse jälleen, walwo, rukoile ja taistele! Älä tee rauhaa synnin kanssa, waan luota Wapahtajasi armoon! Hän on se, joka woi awun lähettää. Hänen kätensä ei wäsy, waan Hän musertaa wihollisesi wäkewässä warustuksessansa. Hän ottaa perkeleen wangiksi ja kahlehtii, tempaa häneltä saaliin ja pelastaa sinun. Älä salli sydämesi olla perkeleen asuntona, silloin kuin se woi olla Herran Jumalan pyhä temppeli!

Rukous. Herra Zebaoth! Sinä, o Jumala, olet minun Isäni, sillä minä olen käsialasi. Omasi olen myös, o Herra Jesu Kriste! sillä sinä olet minun lunastanut ja wapahtanut. olethan Jumalalta minulle annettu wiisaudeksi, wanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi; istut myös Isän oikealla kädellä ja rukoilet edestäni. Jos vielä olisinkin synnin, kuoleman ja perkeleen onnettomissa kahleissa, niin onhan sinulla woimaa minua niistä

<sivu37>

päästää. Ethän mureenna särjettyä ruokoa; et siis käännä itseäsi minusta, vaikka niin usein Sinun ylönkatsoin ja Sinua pilkkasin. Otathan kaikki katuwaiset syntiset armolliseen suojelukseesi, etkä hyljää hengessä ja totuudessa rukoilewata lastasi. Katso, tässä olen minä rukoilewa, huutawa perääsi: O, taiwaallinen wapahtaja, Jesu Kriste! Armahda minua, syntistä, ja ole minulle laupias ja armollinen. Sinä tahdot ja voit auttaa. Ei kukaan ole niin sywään kadotuksen juopaan waipunut, ett'et Sinä enää tahtoisi ojentaa hänelle kättäsi ja wetää häntä ylös. Tempaa minua synnin orjuudesta ja perkeleen kynsistä, niinkuin suitsewan kekäleen tulesta. Kauwemmin ei pidä sitte synnin ja saatanan wallita minussa. Omaisuudeksesi tulee sydämeni, sillä kallis weresi on sen lunastushinta. Ja kun se on Sinun, kuka woi sen ottaa kädestäsi. O! Sinä kaiken rakkauden ja armon rikkaus, laupias Isä! Lähetä walosi hajottamaan pimeyden sumua ja anna Henkesi johdattaa minua yön synkeydestä, jossa lahkonensa wä[i]jyy minua. Anna armosi, ett'ei synnillä enää olisi waltaa minussa; auta minua musertamaan sen ruman wihollisen woima jalkaini alle ja häwittämään hänen sikiönsä. O! anna minun, synnin kahleista pelastetun, olla aina Sinun wapautettu lapsesi. Amen.

<sivu38>

Kahdeksas kuwa.

Tässä näemme kääntymättömän syntisen kuolinwuoteellansa, piiritettynä ruumiin kiwuilta ja sielun soimauksilta; hänen sielunsa on särkynyt kuoleman pelwosta ja lewotoin omatuntonsa pelkää tulewata luwunlaskua.

Ylönannettuna kaikilta on hän jäänyt yksinänsä awutta ja lohdutuksetta, sillä hän ei tunne Jesusta, Jumalan Poikaa, eikä usko Hänen päälle<e>nsä.

Hirwittäwänä haamuna seisoo kuolema hänen edessänsä ja se korotettu wiikate on nyt lopettawa kaiken hänen turhan ilonsa, rikkautensa, kunniansa, maalliset huwituksensa ja hekumansa. Mutta ei tässä kyllä, perkele myös soimaa hänen syntiänsä. Terweyden päiwinä wiettelä perkele häntä syntiin ja rikoksiin; nyt hän asettaa ne hänen silmänsä eteen ja soimaa niitä ja peljättää niillä hänen omaa tuntoansa, näyttäin hänelle synnin wiimeisen palkan, ijankaikkisen kadotuksen, pilkan ja kaiken helwetin tuskan.

Epäilyksellä hän katsahtaa ympärillensä ja hänen silmänsä ei kohtaa muuta kuin hirmun kauheat kuwat. Omatunto, tähän asti nukutettu ja paadutettu herää nyt ja waiwaa määrättömillä kiwuilla, täyttäin hänen sydämensä ijankaikkisen kuoleman ja tuhansien tuskien kauhistawaisella aawistuksella. Ei hän

<sivu39>

[[Kuvan alla teksti](#): Kuuaa jumalattoman kuoleman ja synnin palkan. [Kuvassa teksti](#): Mene pois sinä kirottu ijankaikkiseen tuleen.]

<sivu40>

kuule yhtään lohduttawaa sanaa, sillä hän on paadutettu ja kuuro Herran äänelle ja kaikki hyvät liikutukset owat tukahutetut. Hän hyljää Jumalan hengen ja armon; sentähden ne kiireesti pakenewat häntä ja jättäwät hänen kauhistawiin epäilyksiin, joihin hän wimmassaan on itsensä syössyt. Näin hän heittää henkensä ja menee Kristuksen tuomioistuimen eteen, jossa hän saa kuulla ne hirmuiset sanat, joita hän maallisella waelluksellansa usein kuuli waan unhotti ja piti pilkkana. Hän kuulee Jesuksen huulilta, jonka armon hän on pois tuhlannut ja jonka weren hän on hyljännyt ijankaikkisesti pysywän tuomionsa: "mene pois minun tyköäni sinä kirottu, siihen ijankaikkiseen tuleen, joka walmistettu on perkeleelle ja hänen enkeleillensä." Math. 25: 41.

Näin maailma ja synti kostaa palwelijoillensa. Jumalalta hyljätyt ja hänen kaswoinsa edestä ajetus, syöstään ijankaikkiseen kadotukseen, ijankaikkisesti onnettomaan tilaan, jossa tuli ei sammu eikä heidän matonsa kuole. O, kuinka monta ihmistä eikö kiirehdi tähän turmelukseen! Kuinka monta eikö ole niiden seassa, jotka tahtowat kutsuttaa ja pidettää itseänsä kristittyinä ja palwelewat kuitenkin syntiä, löytäwät ilonsa ylpeydessä, kateudessa, huoruudessa, warkaudessa, ahneudessa ja laiskuudessa ja eläwät wihassa,

pahuudessa, wai-

[<sivu41>](#)

nouksessa ja juopumuksessa! Toisinaan he tunnustawat syntinsä, mutta ei katuen, waan ainoastaan tawan wuoksi. He owat niin waipuneet syntiin, että he niitä tunnustettuansa jälleen niihin lankeewat. Näin rientäwät he haudan reunalle parantumatta, kääntymättä ja omistamatta Herran Jesuksen Kristuksen ansiota. Se katumatoin syntinen käy myös ripillä ja Herran Jesuksen Ehtoollisella ja kirkossa kuulemassa saarnaa ja ottamassa osaa ulkonaisiin hartauden osoituksiin, mutta pysyy kuitenkin entisessä tilassansa synnin uskollisena palwelijana, maailman lapsena ja perkeleen orjana. Kuta ahkerammasti hän käy Herran huoneessa, sitä vähemmin hän luule[e] tarvitsewansa sydämen uudistusta ja uuden elämän alkamista. Mutta silloin kuin hän vähimmin tätä odottaa, tulee kuolema ja pois tempaa hänen, ja "koska hän on lihassansa kylwänyt, niin hän myös lihassansa turmeluksen niittää. Sillä mitä ihminen kylwää, sitä hän myös niittää." Gal. 6: 7. 8. Waikein on kuolema niille, jotka kerran owat saaneet armon, mutta ei säilyttäneet sitä, kerran owat maistaneet ja nähneet kuinka suloinen Herra on ja tunteneet Wapahtajan sydämessänsä, mutta poikenneet hänestä ja antaneet maailman rakkauden itsensä wangita. Näin puhuu Paawali: "Jos me ehdollamme sitte syntiä teemme kuin me olemme totuuden tun-

[<sivu42>](#)

toon tulleet, niin ei meillä ole enään yhtään uhria syntein edestä waan hirmuinen tuomion odotus, ja tulen kiiwaus, joka wastahakoiset syöwä on." Hebr. 10: 26, 27. O, te synnin palwelijat! Tiedättekö mitä te teette? Mitä rakastatte, mitä halajatte? Kadotusta ja kuolemaa. Nyt on synti teille makea kuin hunaja; mutta se tulee sappea katkerammaksi. Ajatelkaa kuitenkin, että te riennätte kadotuksen lawealla tiellä. Hyljätäkää se ja samassa myös synti, sillä se määrä, johon ne teitä wiewät, on ijankaikkinen turmelus! Kuulkaa sen Hywän Paimenen kutsuwaa ääntä: "Tulkaat minun tyköni kaikki, jotka olette raskautetut. Minun wereni, joka teidän edestänne wuodatettu on, puhdistaa teidät kaikista synneistä. Minä annan teille anteeksi ja tahdon tehdä teidät autuaiksi! Minun lammasteni pitää saaman minun tykönäni ijankaikkisen elämän." Älkää siis sulkeko sydämiänne ja korwianne Hywän Paimenen ääneltä että ei teidän tarvitseisi kuulla wanhurskaan Tuomarin peruuttamattomia sanoja: "Menkää pois minun tyköäni te kirotut! ijankaikkiseen tuleen," sillä "hirmuinen on langeta eläwän Jumalan käsiin." Hebr. 10: 31.

Rukous. Wanhurskas olet Sinä, o Jumala, ja Sinun tuomiosi owat oikeat. Sinä et katso ihmisen muotoa, waan tuomitset jokaisen töidensä mukaan. Joka ei paranna itseänsä

[<sivu43>](#)

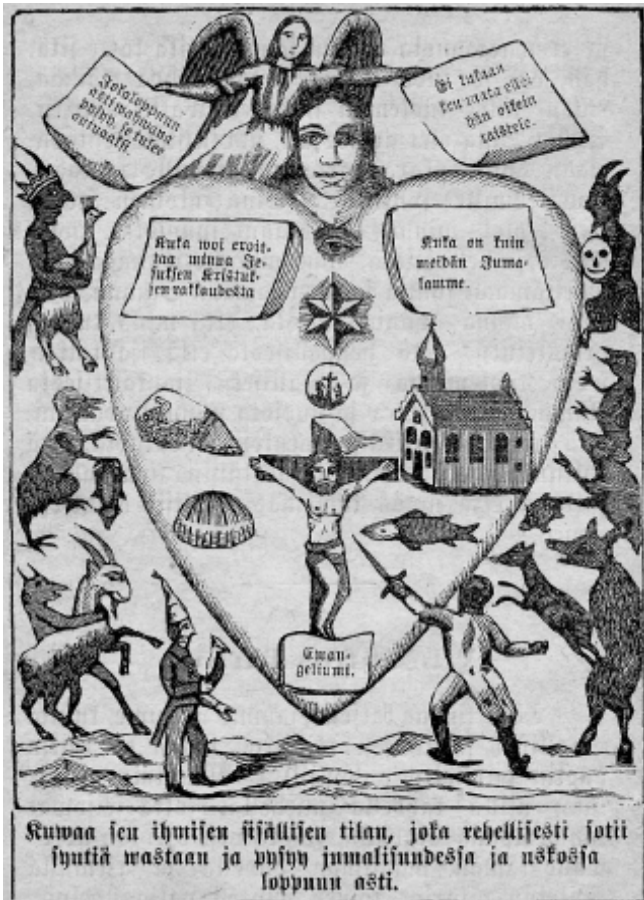
ja ei vastaanota Sinun sanaasi, eikä kätke sitä, hän on jo tuomittu ja ei saa nähdä elämää, waan tulee kuoleman surkuteltawaksi saaliiksi. Suuri sinä olet armossasi, uskollisiasi kohtaan. waan yhtä ankara parantumattomille ja

kääntymättömille syntisille. Sinä suloinen Herra Jesu! olet minun lunastanut synnistä, kuolemasta ja helwetistä, anna minulle voimaa aina wälttämään syntiä ja turwaamaan Sinuun. Herätä minua synnin unesta, että minä tulisin pelastetuksi, sekä hengellisestä että iankaikkisesta kuolemasta ja osalliseksi ijankaikkisesta elämästä. Muserra ja uudista minun sydämeni, että nöyrästi seuraisin henkesi johdatusta, että tulisin uudeksi ihmiseksi ja eläisin aina tahtosi jälkeen, että myös kuolemassa tulisin omaksesi. Amen.

Yhdeksäs kuwa.

Tätä kuwa katsellessamme näemme, kuinka uskollisen ja totisen kristityn sydän on kaikin puolin piiritetty wihollisilta. Maailma merkitään niillä kahdella miehellä, jotka seisowat kauwempänä alahalla, joista yksi ojentaa uskowalle tämän maailman onnella ja riemulla täytetyn pikarin; toinen pyytää paljaalla lyö-

[< sivu44 >](#)

[[Kuvan alla teksti:](#) Kuwa sen ihmisen sisällisen tilan, joka rehellisesti sotii syntiä vastaan ja pysyy jumalisuudessa ja uskossa loppuun asti. / [Kuvassa olevat tekstit:](#) Joka loppuun asti wahwana pysyy, se tulee autuaaksi. / Ei kukaan kruunata ellei hän oikein taistele. / Kuka woi eroittaa minua Jesuksen Kristuksen rakkaudesta / Kuka on kuin meidän Jumalamme. / Ewangeliumi.]

[< sivu45 >](#)

wällä miekalla, uhkauksilla, sadatuksilla ja muulla wäkiwallalla pakottaa ihmistä erkanemaan oikeasta uskosta ja ryhtymään syntiin.

Kristityn elämä ei ole muuta kuin taistelua, sillä näitä wihollisia: lihaa, maailmaa ja perkelettä vastaan täytyy hänen lakkaamatta taistella; mutta jos silloin Jumalan henki on hänen sydämessänsä, niin he turhaan karkaavat hänen päällensä. Ylimpänä kuwassa seisoo enkeli, joka merkitsee Jumalan armoa, joka antaa uskowaiselle woimaa taistella sielun wihollisia vastaan ja kehoittaa häntä näillä sanoilla: "Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä sinulle elämän kruunun annan". Ilm. 2: 10.

Sydäimestä loistaa armon tähti eloa antawalla walollansa, s:o.: usko on eläwä, "ja meidän uskomme on se woitto, joka maailman woitti". 1 Joh. 5: 4. Ja uskowainen on täynnä luottamusta Jumalaan Kristuksessa, Pyhän Hengen kautta, jonka tähden myös sydämen yhteen puoleen on piirretty: kuka on niinkuin Jumala? s.o. Jumala on minun kanssani; hänen kauttansa minä kaikkia woin; Jumalan armo on ainoa ja kaikki tawarani. Toisessa puolessa on Paawalin woitto-wirsi: "Kuka pitää meitä Kristuksen rakkaudesta eroittaman? waiwako, eli ahdistus, eli waino, eli nälkä, eli alastomuus, eli hätä, eli miekka? Sillä minä

< sivu46 >

olen wahwa siitä, ettei kuolema, eikä elämä, eikä enkelit, eikä esiwallat, eikä wäkwyydet, eikä nykyiset, eikä tulewaiset, eikä korkeus, eikä sywyys, eli joku muu luontokappale taida meitä Jumalan rakkaudesta eroittaa, joka on Jesuksessa Kristuksessa, meidän Herrassamme." Room. 8: 35, 38, 39.

Keskellä sydäntä näemme öylätin, joka merkitsee sydämen halua Jesuksen perään, palawaa nälkää sen hengellisen rawinnon, sen eläwän leiwän perään, joka taiwaasta tulee alas ja antaa kaikille uskowaisille kristityille ijankaikkisen elämän, niinkuin Jesus itse sanoo: "Sillä se Jumalan leipä on se, joka taiwaasta tulee alas ja antaa maailmalle elämän". Joh. 6: 33. Tällä elämän leiwällä rawitaan uskowaisen sielu, hänen uskonsa wahvistuu ja hänen rakkautensa tulee sydämellisemmäksi ja woimallisemmaksi Pyhän Ehtoollisen osallisuudesta. Jesuksen armollisen lupauksen jälkeen saa hän tällä armonaterialla hengellisen elonwoiman ja ijankaikkisen elämän, kuten Jesus itse sanoo: "Joka syö minun lihani, ja juo minun wereni, hänellä on ijankaikkinen elämä: ja minä olen herättäwä hänen wiimeisenä päiwänä. Sillä minun lihani on totinen ruoka, ja minun wereni on totinen juoma. Joka syö minun lihani ja juo minun wereni, hän on minussa ja minä hänessä." Joh. 6: 54-56.

< sivu47 >

Vielä huomaamme tässä sydämessä ristiinnaulitun Wapahtajan ja awatun kirjan, joka on ewankeliumi. Pyhän raamatun eli Jumalan sanan, ja erinomattain Jesuksen piinan ja kuoleman historian ahkera lukeminen ja tutkiminen on aina uskollisen sielun suloisin ja rakkahin ajanwietto ja

wirwoitus. Tästä taiwaallisesta sanasta saa hän sen woiman, joka auttaa häntä seisomaan lihan ja maailman kiusauksia ja perkeleen kawalia päällekkarkauksia vastaan. Mutta se, jonka sydämessä ei ristiinnaulittu asu, eikä häntä warjele, on eläwältä kuollut. Joka ei ylitse kaikkia rakasta ja pelkää Jumalan sanaa, eikä lue ja tutki Pyhää Raamattua, joka kaiken ihmisellisen tiedon ylitse käy, joka ei pidä tätä sanaa elämänsä ojennusnuorana ja opettajana, hän totisesti ei wielä ole yhdistetty Jesuksen kanssa; hän on hengellisesti sairas ja kuollut ja siis eroitettu Jumalasta.

Wielä näemme tässä kuwassa kirkon, awaimen, rahakukkaron ja kalan. Kirkolla merkitään uskowaisen sielun harrasta ja sydämellistä rukousta, sekä julkisessa Jumalan palwaluksessa ja erinäisessä hartaudessa, että hiljaisessa yksinäisyydessä huoneessansa, kuin myös, että hän koko maallisen waelluksensa aikana, uskaltawalla ja katuwaisella sydämellä huokaa: "Jesu, Dawidin poika! armahda minua

<siivu48>

syntistä," Näin hän ei waella yksinänsä, sillä Jumala on hänen wakawa kumppaninsa elämän tiellä. Ei kukaan woi rukouksetta olla pysyväinen jumalisuudessa, uskossa ja rakkaudessa. Awattu rahakukkaro merkitsee uskowaisen awuliaisuutta, hätäytyneitä kohtaan. Heidän sydämensä ei ole saastutettu ahneuden haluilta, waan on taipuainen laupeuteen ja hywäntekewäisyyteen, jonka tähden he warainsa mukaan mielellänsä jakawat tawaransa hätään joutuneille onnettomille lapsille, ja harjoittawat niin muodoin rakkautta. Waikka olisiwatkin wapaat suurista ehdon synneistä, niinkuin juopumuksesta, huoruudesta y.m., niin kuitenkin perkele salaisesti kiusaa heitä ja kokee wietellä mammonan palvelukseen ja jumalisuuden haamussa kietoo heitä pauloihinsa ja estää kaikesta hywästä.

Uskowaisten raittius ja kohtuullisuus ruoassa ja juomassa merkitään leiwällä ja kalalla. He karttawat kaikkea ylöllisyyttä, ettei lihalliset himot ja syntiset halut enään heräisi ja yltyisi, sillä ne purkawat hengen työt ja saattawat ihmisen sopimattomaksi harjoittamaan jumalisuutta. Näin kilwoittelee ja sotii uskollinen kristitty hengellisiä wihollisia vastaan ja woittaa ne kaikki tänkaltaisilla aseilla. Hän on aina warustettu maailmaa, perkelettä ja omaa lihaansa vastaan.

<siivu49>

Rukous. O autuuteni Jumala, Herra Jesu Kriste! Kun sinä minulla olet, niin en minä taiwasta enkä maata tottele. Ole Sinä minussa ja anna armoa minun ollakseni Sinussa, että minä tulisin yhdeksi Sinuun istutetuksi hedelmälliseksi osaksi, totiseksi wiinapuuksi, sillä Sinun awuttasi, Herra Jesu, en minä woi mitään matkaan saattaa eli waikuttaa. Anna minun alati lisääntyä ja kaswaa, totisessa ja eläwässä uskossa ja Sinun woimallasi woittaa synnin, perkeleen ja koko maailman. Anna rakkautesi lisääntyä minussa; hallitse Sinä sydämeni ja sytytä rakkauden tuli, että ei mikään eroittaisi minua rakkaudestasi, ja että minä paitsi Sinua, pitäisin kaikki tuhkana ja tomuna. Wahwista käsiwarteni

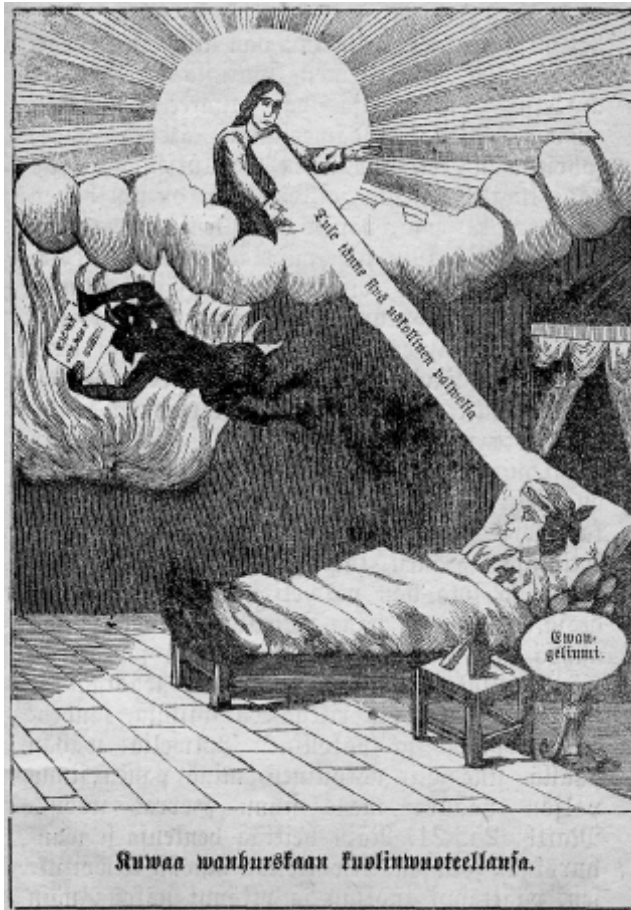
kilwoituksessa ja anna minulle voimaa ollakseni sinun omasi, etten millään muotoa tulisi Sinusta eroitetuksi. Sinun kuolemasi ristipuussa olkoon minun sieluni elämä, Sinun Pyhä Ehtoollisesi olkoon minun hengellinen ravintoni ja wirwoitukseni. Anna minun sen kautta pysyä rakkaudessasi ja ainoastaan Sinun perääsi halaita. Lähetä henkesi sydämeeni, että minä luottamuksella, ja niin muodoin jo täällä ajassa tuntisin tulewan iloni ja autuuden esimaun. Uskon kautta olkoon sydämeni Sinun lakkaamatoin asuntosi. O rakas Wapahtaja! Sinä olet tie, totuus ja elämä. Walista pimeä ymmärrykseni sanasi
<sivu50>

kirkkaudella; lohduta ja herätä minua; tee minut eläväksi ja anna minulle voimaa kaikkena elin-aikanani sotiakseni syntiä ja maailmaa vastaan. Olkoon kaikki ajatukseni, sanani ja haluni sinulle otollinen uhri kuuliaisuudeltani. Anna minulle armoa seisoakseni syntiä vastaan, ota minusta pois kaikki wiha ja katkeruus, ja karkota kateus, pahuus, häwyttömyys ja suruttomuus sielustani. Anna minulle armoa aina uudistuakseni sinun voimassasi ja anna minun uskollisesti palwella Sinua kaikkena elin-aikanani. Amen.

Kymmenes kuwa.

Joka uskossa ja jumalisuudessa loppuun asti on pysyväinen, hän myös laskee, viimeisen hetkensä lähestyessä, iloisella ja uskaltawalla mielellä, rauhoitetulla ja tyytywäisellä sydämellä päänsä kuolinwuoteelle. Kuolema ja tuomio eiwät ole hänelle kauhistawat, sillä hänen ei tarwitse peljätä niitä, sillä Jesus itse todistaa: "Joka kuulee minun sanani, ja uskoo sen, joka minun lähetti, hänellä on ijankaikkinen elämä: ja ei hän tule tuomioon, waan menee kuolemasta elämään". Joh. 5: 24. Sentähden on wanhurskaan omatunto niin rau-

<sivu51>

[[Kuvan alla teksti:](#) Kuwa wanhurskaan kuolinwuoteellansa. [Kuvassa teksti:](#) Tule tänne sinä uskollinen palwelija / Ewangeliumi.]

[< sivu52 >](#)

hallinen, sentähden nukkuu hän niin lewollisesti ja iloisesti, sillä hänen syntinsä on Jumala anteeksi antanut ja hän tuntee Jumalan armon runsaasti sydämessänsä. Herra Jesus, johon hän koko maallisen waelluksensa aikana pani luottamuksensa ja toiwonsa, on nyt hänen ainoa ajatuksensa, hänen autuutensa ainoa päämäärä. Niinkuin hän on elänyt Kristuksessa, kuolee hän myös Kristuksessa. Hänen silmissänsä loistaa tyytyväisyys, hänen kaswoissansa paistaa sisällinen rauha ja ilo, taiwaan kirkkaus ja kunnian walo Pyhässä Hengessä. Enkeli seisoo hänen kuolinwuoteellansa, odottain sielun eräämistä ruumiista, wiedäksensä hänet uuteen Saalemiin, ijankaikkisiin rauhan majoihin. Nyt on sielu päästetty ruumiin ja kuolewaisuuden katoawista kahleista; nyt hän kiirehtii oikiaan kotihinsa, hänen tykönsä, jonka päälle hän uskoi ja jota hän palveli hengessä ja totuudessa. Nyt on hän Jumalan tykönä ja saa nähdä Hänen kaswoista kaswoihin ja katsella Häntä niinkuin Hän on. Kristus vastaanottaa hänen armosta rikkaaseen syliinsä, sanoen: "Sinä hyvä ja uskollinen palwelija: vähän päällä sinä olit uskollinen, minä panen sinun paljon päälle: mene sinun Herras iloon". Matth. 25: 21. Näin heittää henkensä se wanhurskas, joka on kilwoitellut hyvän kilwoituksen, päättänyt juoksun ja pitänyt uskon; näin

[< sivu53 >](#)

rauhallisen ja ihanan kuoleman saa se uskollinen Jumalan lapsi. O! että tämä kehoittaisi meitä kaikkia uskolliseen kilwoitukseen, lakkaamattomaan walppauteen ja kärsiwällisyyteen. Näin me pääsemme ahtaasta portista läpitse ja riennämme edes kaidalla tiellä; niin me onnellisesti ennätämme määrän päähän, jossa katoamatoim kruunu ja turmelematoim perintö odottaa meitä sekä ijankaikkinen ilo ja riemu Jumalan ja Karitsan tykönä.

Rukous. O taiwaallinen kuningas, rakas Wapahtaja Jesu Kriste, kuinka iloisella mielellä enkö paina pääni viimeiselle leposijalleni, jos waan Sinä asut minussa, olet kanssani ja wirwoitat minua. Ei mikään woi lewottomaksi tehdä eli peljättää sydäntäni. Jos omatunto soimaa minua synnin tähden, niin olethan Sinä kaiken welan anteeksi antanut ja poisottanut. Sinä olet minun wanhurskaaksi tehnyt, pessyt, puhdistanut ja pyhittänyt kalliilla ja wiattomalla werelläsi. Jos perkele kiusaisi ja peljättäisi minua, ei hän kuitenkaan minulle mitään woi, sillä Sinä, kunnian kuningas, olet hänen woittanut ja hänen waltansa kukistanut. Jesukseni on kanssani ja sotii edestäni. "Kuka tahtoo Jumalan walittuin päälle kantaa? Jumala on, joka tekee wanhurskaaksi. Kuka on, joka tahtoo kadottaa? Kristus on kuollut. Ja, hän on myös herätetty ylös, on myös Juma-

<sivu54>

lan oikialla kädellä, joka myös rukoilee meidän edestämme". Room. 8: 33-34. Ei kuolemakaan woi eroittaa minua Sinun rakkaudestasi. Ja nyt, Herra Jesu! anna minun elää Sinulle ja kuolla Sinulle, anna minun pysyä wahwana Sinussa. Anna minun jokapäiwä aina enämmin ja enämmin kuolla synnille ja elää wanhurskaudelle ja karttaa kaikkea, kuin ei Sinulle kelpaa. Sytytä minuun palawa rakkaus ja halu kirkastettuun waltakuntaasi. O! että waellukseni jo nyt olisi sinulle otollinen ja minä, wielä ollessani täällä synnin laaksossa, jo olisin kirjoitettu elämän kirjaan, niinkuin autuutesi oikea perillinen. Anna minulle armoa ja woimaa päättääkseni maallisen waellukseni niin, että alinomaa tykönäni säilyttäisin palawan uskalluksen ansioosi, rakkautesi ja laupeutesi, että aina muistaisin piinasi ja kuolemasi, että viimein, koska tahdot minua täältä kutsua, minä Sinun kanssasi yhdistettäisiin taiwaassa ja siellä saisin pyhäin enkelein parissa kiittää ja ylistää pyhää nimeäsi. Wirwoittakoon ja täyttäköön tämä taiwaallinen toiwo sydämeni, että pyhällä kiiwaudella wäsymättä tekisin kaikkea hywää työtä; niin silloin Sinä Wapahtajani, annat minun waltakunnassasi siunauksella sen kalliita hedelmiä niittää. Amen.

Jumalalle ainoalle olkoon kunnia!

[[Takakannen teksti](#): Näitä, y. m. kirjoja saa ostaa kirjansitoja W. Toiwoselta Tampereella.]